

☩ Theophylacti

BVLGARIAE ARCHIEPI-

scopi in quatuor Prophetas, iã recēs

ex vetustissimo archetypo Græ

co, per D. ~~.....~~

~~.....~~ fidelissimè in La-

tinum conuersæ.

Item Victorini in Apocalypsim

Liber.

PARISIIS,

1 5 4 5

INDEX ALPHABE-
ticus in Theophylacti cō-
mētarios in quatuor pro-
phetas & in Apocalypsin.

A

Aron, Chri-
sti typ^{us} 25.b
ἀρονία 37.a
Achia, pphe-
ta 67.a b
Achor Sacri-

Jegus 64.d e
Adæ fuga à deo 30.f
Adhortationis ratio duplex
98.f
Adueratus domini secūdu
terribilis erit 15.f
Adulteram uxorem diligere
iabetur Osee propheta
67.b c
Adulterium, idololatria et-
iam dicitur 83.b
Ægyptus ab Alexandro Ma-
cedone subiugata 57.c
Ærugo quæ dicatur 76.b
Æthiops eunuchus primus
ex gentibus baptisate
tinctus 57.b
Æthiopes spirituales 18.e
Affectibus Iuis feruens, ido-
lolatra est 96.a
ἀγαλλίαρ 22.c
Alia Synagogæ, & alia ani-
mæ 74.b c
Alexander Macedo patrem
Ammonem consuluit
56.f
Alexādia à Nabuchodono-
sore spoliata 57.c
Alexandria, On siue Ammō

olim dicta 56.f
Altera sunt quæ sensibilitas
nostra sequitur 68.d e
Altaria in lege duo 89.d
Ambulare dei in nobis quid
sit 42.f
Amarulētia nostra nimia ne
sit 60.f. 61.a
Ammonis dei celebritas
56.f
Angelis Christus dicitur
109.e
Angeli singulis hominibus
& gentibus attributi 46.f
108.e
Anima deo etiam tribuitur,
ve reliqua humana mem-
bra 10.a
Anima spōso Christo vidua
sterilescit 66.f
Anima quomodo meretrix
dicatur 55.e f
Animalia quatuor quæ intel-
ligantur 105.a
Antellabus locustæ species
59.e
Apparitiones & veræ & fal-
sæ 15.b
Aperire sigilla quid sit.
106.f
Apis bos Ægyptius 73.a
90.a
Apocalypsis reuelatio 106 e
Apostoli pedes domini
103.a
Apostolorū dignitas 110.a
Aquæ baptismatis separatæ
46.b
Aquæ quæ intelligātur in sa-
cus 46.a 64.b 102.f
□ ij Aquil-

Theophylacti

BVLGARORVM ARCHIEPISCOPI
Cōpendiaria in Habacuc
Prophetam Enarratio.

PRÆFATIO.

VNT qui dolēter admodū ferant, quum sceleribus obnoxios & iniquē agentes felicē transigere vitam cōspicentur. Et alij quidā ambigunt, num humanarū rerū cura tāgatur deus. Rursum est repetire, qui credat quidē esse prouidentiam, ac interim tamen addubitēt, num eam ad ratio-

nem cūctas res omniāq; negocia deus summus ille vniuersi conditor dispenset. Posteriorū itaq; personam assumens propheta Habacuc, hēsitat sanē, veluti causam quorū omnia sic contingant, discere gestiens. Dilutionē ergo infert, quā diuini spiritus ei suppeditaui gratia. Non enim vt nonnulli suspicati sunt ipse vates hoc in sese affectu laborauit elanguitve, cēterū ab aliis cū cogitata tum dicta in mediū promit, deq; quæsitis ac dubiis institutionem affert. Quod ipsum dei spiritu imbutus David etiā egit: siquidem & ille personam induit indignatione æstuante ob leccūdiore impiorum hominū fortunas, dum mei, inquit, ferē pedes concussi sunt, ac gressus mei penē sunt effusi. Nā excandui plane aduersum sceleratos, dū pacem ita peccatorum ac scelerosorum cernā: ac talia pleraq; adiciens. Quæstionum huiusmodi dilutionē submonstrauit, dū subdit, Hoc enim est labor coram me, id me valde angit, vīq; dū fuero ingressus in sanctuariū dei, & ab ipsis remotissimē habitauero. Porro institutus à spiritu gratiæ, simul intulit, Veruntamen propter imposturas ipsorū, decreuisti eis mala, & quæ deinceps sequuntur. Postea docens nos haudquāquā curiosos diuinæ dispensationis indagatores esse debere, verū enim simplici eā animo reuereri ac sequi, Factus sum, inquit, instar

A pecc

Capitis primi

VATICINIUM HABACUC PER
THEOPHYLACTUM
EXPLICATIO.

LEMMA quod vidit Habacuc propheta. Lemma, id est captio, ipsa propheta nominatur, siue q̄ accipitur ex Deo tradita, siue propter propheticae mentis acceptionem, ac propter ab humanis ad diuinas reuelationes translationem. Quod si igitur non humanitus loquitur, sed à spiritu captus vaticinatur, satis perspicuum fit, ipsum vate de

providentia dei nihil dubitare, ceterum ambigentes hunc curare velle, aut Israelitis persuadere, q̄ non iniuria patiantur quae sacri prophetae eis pronunciant. Vbi etiam dolenter fert plane, q̄ non celerius deus vindictam eis adducat adeo delinquentibus. Quod si Habacuc patrem excitationis sonat, si quis interpretetur: quis quæso alius ille pater fuerit, atque princeps vitae nostrae, primogenitum ex mortuis, & primitiae eorum qui dormierunt, & pater futuri seculi, qui per excitationem & resurrectionem hereditatem suam accepit, & sortem partitus est? Hic secundum humanitatem accipiens à deo patre suo sancti spiritus gloriam & honorem, ex persona humanae naturae lugebat iniuriam, qua ipsa à demonibus diuexata afficitur. Vide iam & voculam Propheta, hoc est, ille à Mose pronunciatum, qui dixit, Propheta vobis excitabit dominus deus, ipsum audite. Perinde atque Ioannem Pharisaei interrogabant: Prophetane tu es? Proinde quicumque, non ipse tantum excitatus à casu peccati, verum etiam alius in tali excitatione erudire potest, quae videt, non humana cogitatione videt, sed à deo illa accipit, ut cum diuo Paulo dicere queat, Non ego, verum gratia dei quae mecum est. & iterum, Per quae accepimus & gratiam, & mueris apostolici functionem, & Sufficietiam nostra ex deo.

A ij.

Quousq;

Deut. 18

1. Cor. 15.

Roma. 1.

2. Cor. 3.